

DE REIS VAN MENEER KAMRAN

HET VERHAAL VAN DE VIERDE WIJZE

ERIK IDEMA EN
MICHEL DE BOER

BUDDY BOOKS - KWINTESENS

De reis van meneer Kamran
Het verhaal van de vierde wijze
© 2026 Buddy Books, Almere & Kwintessens, Amersfoort
www.buddybooks.nl, www.kwintessens.nl

Auteur
Erik Idema

Illustraties en vormgeving
Michel de Boer

ISBN 9789087821524
Bestelnummer 1711
NUR 281

Alle rechten voorbehouden

'De vierde wijze' is een oud verhaal, dat in
1895 werd opgeschreven door Henry Van Dyke.
Dit boek bevat een gewijzigde versie.

Ergens, ver weg in het Oosten, staan vier wijzen op een dak. Het zijn meneer Kamran en zijn drie wijze vrienden. Ze kijken naar de sterren. 'Kijk,' wijst een van de vrienden. 'Zien jullie die stralende ster? Die vertelt dat er een koning is geboren.' De vier wijzen spreken af dat ze op reis gaan, om de koning te zien. 'Morgenochtend,' zeggen ze. 'We zien elkaar bij de stadspoort, als de zonnewijzer op tien uur staat.'

Meneer Kamran gaat gauw naar huis om alles klaar te zetten voor de volgende dag.

In een koffer stopt hij zijn kleren. Hij neemt brood mee en een kruik water, geld voor onderweg, naald en draad om zijn kleren te repareren, verband voor als hij zijn knieën stoot.

En als cadeau voor de nieuwe koning neemt hij een bloem mee.

Als meneer Kamran alles klaar heeft gezet, gaat hij nog even slapen. Dan kan hij uitgerust op weg.

'Kukeluuu!' hoort meneer Kamran de volgende ochtend. Hij wrijft de slaap uit zijn ogen. 'Kukeluuu!' hoort hij nog eens. Maar hij hoort ook nog iets anders. 'Hééélp!' klinkt de stem van de buurvrouw. 'Buurman Kamran, kun je me helpen!? Ik zit opgesloten! De deur is op slot en mijn sleutel is afgebroken.' Meneer Kamran moet eigenlijk nog ontbijten. Hij moet zijn reismantel aantrekken en zijn koffer op zijn kameel hijsen. Maar eerst gaat hij de buurvrouw helpen.

'Wat een gepriegel,' moppert meneer Kamran. 'Zul je net zien. Dat palletje moet uit het nippeltje. En dan moet het veertje door het oogje. Makkelijker gezegd dan gedaan. En nou is mijn naald ook nog kromgebogen.'
Meneer Kamran prutst en peutert, hij friemelt en frutselt... en uiteindelijk lukt het.

De deur gaat open. 'Je bent een held!' roept de buurvrouw. 'Ja,' zegt meneer Kamran. 'Maar nu moet ik gaan, want ik moet naar de koning.'